

NAPMÍMELŐ

V A S K O P O P A

A VÉN NAP HALÁLA

Három lépésre az ég tetejétől
S az örökvirágzó hárstól
A vénséges nap megállott

Elvörösödött elzöldült
Háromszor megfordult maga körül
És visszatért a vackára

(Hogy mégse előttünk haljon meg)

Azt beszélik van egy fia fényeske
Míg meg nem születik a lángszemű
Megtanuljuk látni a sötétség fényét

SÖTÉT SUGÁR

Sápadt napok foszlányát
Sötét sugár tereli

A reggel napszámba jár
Megszokott helyén nincs
Nem áll az égi lajtorján

Aláhulló délidő
Villámokkal csatangol
Soha sincs otthon ő

Az este világgá ment
Batyuval a hátán
Koldulgat egy csillagon

Kitárt karjaival
Csak az éjszaka jön
Siet a sötét sugárhoz

ÉJFÉLI NAP

Végtelen fekete tojásból
Valamiféle nap kelt ki

Bordáink között ragyogott
Szélesre tárta egünk kerekét
Árva mellkasunk keservét

Egyáltalán nem nyugodott le
De még csak föl sem kelt

Bearanyozta testünk zugait
Kevéske zöldet sem sugárzott
Körénk kimért aranyunkba

Csontsírban csupasz kövünk
Dobbanó szívvé változott

NAPKARAMBOL

Született egy kék nap
Az égbolt bal hóna alatt
Született egy fekete nap
Az égbolt jobb hóna alatt
Fölkél a kék föl a fekete
Föllép az égi toronyba
Hol most pusztaság porladoz

Merültünk csupasz medrünkbe
Széttúrjuk a buckákat
Suttogjuk titkos nevét
Saját kis napunknak

A toronybéli aranytrón
Háromfelé vándorolt

CSAPÓ Julianna fordításai

